

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Nona causa quia fugientes iudicia temeraria, Deo placent. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](#)

XIX. DE VITANDIS IUDICIIS TEMERARIS. 650

planè purgatos à ritibus Mosaicis, connuentibus ita Apostolis, ne aliqui à Christiana fide desiscerent) non manducantem non spernat: & qui non manducat (scilicet Iudeus) manducantem non iudicet. Subdit causam v.4. Tu quis es qui iudicas alienum seruum? quasi dicat: ad Deum, qui est Dominus omnium hoc spectat.

106. S. Basilus ser. de abdic. rerum. Si multi, inquit, multis in rebus errata commiserint parva aequa ac magna, in iis obstanti perinaciter perseuerent, nolito tu alienorum te erratorum iudicem constituerere: habent enim ipsi iudicem iustum, qui reddet vniuersique secundum opera sua. Disputat Deo si quis usurpet sibi quod Dei est: unde vt in Vitis Patrum scribitur, cum quidam temerè iudicasset fratrem, cælitus ea vox audita est: Homines in mea iudicia se intruderunt, & iuri/dictionem alienam? Et de Abate Isaac ibidem scribitur: quod cum quandam Congregationem ingressus, quandam ut imperfectum iudicasset, ad cellam rediens, inuenit Angelum, aditum ad cellam præcludem, à quo causam sciscitatus impediti ingressus, hac audiuit: Deus misit me ad te, vt decernas, quo velis eum prestiti Monachum, quem iudicas & condemnasti: quo audio, rubore persitus veniam petitur: tunc Angelus: pepercit hoc tibi Deus, in posterum neminem iudica. Deo id relinque.

107. Est constitutus index peccatoris, inquit S. Chrysostomus hom. 43. in Mat. noli tu dignitatem vngeneris, temerario impetu rapere, illi iudicij sedes ac solium conseruantur. Et Deus ipse dixit S. Catharinae Senensi in dial. c. 102. Iudicare intentiones & mentes creaturarum habentium in se rationem, est hoc absoluere columnadum meum.

CAPVT DECIMVM.

Nona causa vitandorum iudiciorum est.

108. Qvia qui temeraria iudicia fugiunt, & omnia in bonam partem interpretantur, Domino placent quia sibi attendentes, non ferunt fissilre de aliis iudicia. Qui solliciti sunt ac studiosi, inquit S. Climacus gradu 4. Scipios cautissime attendunt, ne, dum negligenteries quoque iudicant, severius quam illi condemnentur. Idecirò enim, vt reor, iustificatus est Loth, qui cum in flagitorum medio versaretur, nunquam illos penitus iudicasse deprehensus est. Declaravit hoc non semel miraculosis argumentis Deus.

Refert Baronius Anno Christi 599. partem concionis de synaxi S. Anastasijs Sinaitæ Patriarcha Antioch, quæ excitans Auditores ut condonarent inuicem illatas iniurias, id persuadere conatus est tali exemplo, de monacho quodam, qui negligenter in statu suo viuens, & legniter otio vacans, cum morti esset proximus, valde latè moriebatur, nihil metuens: fratribus dicentibus, unde tanta proficietetur

Lancij Opus. Tom. 2.

securitas, scimus te negligenter in deuotione vixisse; respondit verum esse Patres, sed Angelus hac horâ mihi mea peccata descripta ostendit, ego perterritus dixi: ab eo tempore, quo mundū reliqui, & Religiosus factus sum, nullum iudicaui, & omnis iniuria, quæ mihi inficeretur, obliuisceretur, & rogo ut verificentur verba Domini: Nolite iudicare, & non iudicabimini, dimittite, & demitteretur vobis. Hoc quam primum dixi, illum catalogum meorum peccatorum Angelus lacerauit, ideoque cum letitia eo ad Dominum meum: & hoc dicto, spiritum Deo reddidit, reliqua magnâ ædificatione in Auditoribus.

In Chron. minor. i. p. lib. 6. c. 9. Frater Leo & Ruffinus viderunt processionem magnâ Sanctorum Ord. Minor. & in ea unum præ cæteris gloria maiore prædictum, radios sole clariores ex oculis emitentes. Quærit quis esset, responsum est, esse Bernardum de Quintualle primum S. Francisci socium, cuius oculi ita erant splendentes, quia omnia quæ videbat in meliore partem conuertebat, si videbat mēdicum, dicebat iste est pauperior me, si bene vestitum; iste fortè cilicium sub serico portat &c. & hanc ob causam illâ gloriâ ornatus est.

B. Maria Magdalena de Pazzis, vt scribit P. Virgilii Ceparius in eius vita c. 24. vidit quādam Monialē per 16. dies fuisse in purgatorio ob certas causas; sed ob tres virtutes fuisse minutias illas penas. Primo, ob solicitam curam, quam semper habuit conseruandi puritatem & simplicitatem suæ Religionis. Secundo ob magnam charitatem, quam omnibus monialibus exhibebat. Tertio, quia semper omnia in bonam partem trahebat, & bene interpretabatur.

Deus S. Catharinae Senensi inter media perueniendi ad anima puritatem secundum medium dedit in dial. c. 100. neminem indicare, vt, inquit, attingere posset ad unionem atque puritatem istam, nunquam indices in aliqua re quam videris ab aliquo fieri sive dici contra te sive contra alium. Etsi vides etiam peccatum expressum, extrahas ab ista spina rosam odorisferam, videlicet eos offerendo coram me per veram & fraternalm compassionem, & isto modo perueies ad puritatem perfectam. En modo placeant Deo qui fagiunt iudicia temeraria. Et c. 103. Et hoc, & aliud iudicium mihi relinquatis, quia meum est, & non vestrum. Et c. 105. Tu & alijs compassionem habere debetis, iudicium vero mihi relinquatis. Nec mirum est tales Deo placere qui est Sapientia increata, quia videt in his Sapientiam quæ desursum est, quæ v. describit S. Iacobus c. 3. v. 17, est non iudicans, scilicet aliena dicta & facta.

109.

110.

Hhh 2

CAP.